

บทที่ 3

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมต่อความโกรธของนักเรียนวัยรุ่น โดยมีสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ระดับความโกรธโดยทั่วไปของนักเรียนที่ได้เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมจะต่ำกว่าระดับความโกรธโดยทั่วไปของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมในระยะหลังการทดลองและในระยะติดตามผล

2. ระดับความโกรธโดยทั่วไปของนักเรียนที่ได้เข้าร่วมปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมในระยะหลังการทดลองและในระยะติดตามผลจะต่ำกว่าในระยะก่อนการทดลอง

3. ระดับการแสดงความโกรธออกภายนอกของนักเรียนที่ได้เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมจะต่ำกว่าระดับการแสดงความโกรธออกภายนอกของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมในระยะหลังการทดลองและในระยะติดตามผล

4. ระดับการแสดงความโกรธออกภายนอกของนักเรียนที่ได้เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมในระยะหลังการทดลองและในระยะติดตามผลจะต่ำกว่าในระยะก่อนการทดลอง

5. ระดับการควบคุมความโกรธของนักเรียนที่ได้เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมจะสูงกว่าระดับการควบคุมความโกรธของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมในระยะหลังการทดลองและในระยะติดตามผล

6. ระดับการควบคุมความโกรธของนักเรียนที่ได้เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมในระยะหลังการทดลองและในระยะติดตามผลจะสูงกว่าในระยะก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากแบบวัดความโกรธและการแสดงความโกรธของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ทั้งในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล มาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานข้างต้น ได้ผลเป็นดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความโกรธโดยทั่วไป การแสดงความโกรธออกภายนอก และการควบคุมความโกรธของกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลอง ด้วยการทดสอบค่าที (t-test for independent groups)

คะแนน	กลุ่มควบคุม (n=8)		กลุ่มทดลอง (n=8)		การทดสอบค่าที (t-test)
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
ความโกรธโดยทั่วไป	36.00	3.34	34.75	4.23	.656
การแสดงความโกรธออกภายนอก	20.00	3.29	19.25	1.91	.557
การควบคุมความโกรธ	14.12	2.30	13.37	2.67	.603

($\alpha=0.05$, $df=14$, $t_{critical}=2.14$ ทดสอบ 2 ทาง)

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความโกรธโดยทั่วไป การแสดงความโกรธออกภายนอกและการควบคุมความโกรธของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความโกรธโดยทั่วไป
คะแนนการแสดงความโกรธออกภายนอกและการควบคุมความโกรธของกลุ่ม
ควบคุมและกลุ่มทดลองในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลด้วยการ
ทดสอบค่าที(t- test for independent groups)

	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		การทดสอบ ค่าที (t-test)
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
ความโกรธโดยทั่วไป					
ระยะหลังการทดลอง	35.25	3.65	24.50	5.73	4.47*
ระยะติดตามผล	33.50	4.37	24.00	5.21	3.95*
การแสดงความโกรธออก ภายนอก					
ระยะหลังการทดลอง	19.75	4.17	12.50	2.62	4.17*
ระยะติดตามผล	21.75	3.84	13.62	2.20	4.96*
การควบคุมความโกรธ					
ระยะหลังการทดลอง	14.50	2.78	22.37	4.83	-3.99*
ระยะติดตามผล	16.62	4.75	22.75	3.77	-2.86*

* $p < .05$ (t.05, 14=1.76 ทดสอบทางเดียว)

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที(t-test) พบว่าค่าเฉลี่ยของ
คะแนนความโกรธโดยทั่วไป คะแนนการแสดงความโกรธออกภายนอกของกลุ่มทดลองต่ำกว่า
กลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองและในระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
และคะแนนการควบคุมความโกรธของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองและ
ในระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความโกรธโดยทั่วไป คะแนนการแสดงความโกรธออกภายนอกและคะแนนการควบคุมความโกรธของกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลด้วยการทดสอบค่าที(t-test for dependent groups)

	\bar{X}	SD	ค่าที (t-test)
ความโกรธโดยทั่วไป			
ก่อนการทดลอง	34.75	4.23	4.30*
หลังการทดลอง	24.50	5.73	
ก่อนการทดลอง	34.75	4.23	5.03*
ติดตามผล	24.00	5.21	
หลังการทดลอง	35.25	3.65	.33
ติดตามผล	24.00	5.21	
แสดงความโกรธออกภายนอก			
ก่อนการทดลอง	19.25	1.91	7.04*
หลังการทดลอง	12.50	2.62	
ก่อนการทดลอง	19.25	1.91	5.53*
ติดตามผล	13.62	2.20	
หลังการทดลอง	12.50	2.62	-1.47
ติดตามผล	13.62	2.20	
ควบคุมความโกรธ			
ก่อนการทดลอง	13.37	2.67	-5.95*
หลังการทดลอง	22.37	4.84	
ก่อนการทดลอง	13.37	2.67	-8.05*
ติดตามผล	22.75	3.77	
หลังการทดลอง	22.37	4.84	-.26
ติดตามผล	22.75	3.77	

* $p < .05$ (t.05, 7 = 1.89 ทดสอบทางเดียว)

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที (t-test for dependent groups) พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความโกรธโดยทั่วไป คะแนนการแสดงความโกรธออกภายนอกของกลุ่มทดลองในระยะหลังการทดลองและในระยะติดตามผลต่ำกว่าในระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ค่าเฉลี่ยของคะแนนความโกรธโดยทั่วไปและการแสดงความโกรธออกภายนอกในระยะหลังการทดลองและในระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกัน และค่าเฉลี่ยของคะแนนการควบคุมความโกรธของกลุ่มทดลองในระยะหลังการทดลองและในระยะติดตามผลสูงกว่าในระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ค่าเฉลี่ยของคะแนนการควบคุมความโกรธในระยะหลังการทดลองและในระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความโกรธโดยทั่วไป
คะแนนการแสดงความโกรธออกภายนอกและคะแนนการควบคุมความโกรธ
ของกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตาม
ผลด้วยการทดสอบค่าที(t-test for dependent groups)

	\bar{X}	SD	ค่าที (t-test)
ความโกรธโดยทั่วไป			
ก่อนการทดลอง	36.00	3.34	.87
หลังการทดลอง	35.25	3.65	
ก่อนการทดลอง	36.00	3.34	2.89*
ติดตามผล	33.50	4.37	
หลังการทดลอง	35.25	3.65	1.35
ติดตามผล	33.50	4.37	
แสดงความโกรธออกภายนอก			
ก่อนการทดลอง	20.00	3.29	.20
หลังการทดลอง	19.75	4.17	
ก่อนการทดลอง	20.00	3.29	-2.19
ติดตามผล	21.75	3.84	
หลังการทดลอง	19.75	4.17	-1.26
ติดตามผล	21.75	3.84	
ควบคุมความโกรธ			
ก่อนการทดลอง	14.12	2.30	-.46
หลังการทดลอง	14.50	2.78	
ก่อนการทดลอง	14.12	2.30	-2.20
ติดตามผล	16.62	4.75	
หลังการทดลอง	14.50	2.78	-1.22
ติดตามผล	16.62	4.75	

* $p < .05$ (t.05, 7 = 2.36 ทดสอบสองทาง)

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที (t-test for dependent groups) พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความโกรธโดยทั่วไปของกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง และในระยะหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน แต่ค่าเฉลี่ยของคะแนนความโกรธโดยทั่วไปของกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลองและในระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนการแสดงความโกรธออกภายนอก และค่าเฉลี่ยของคะแนนการควบคุมความโกรธของกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ในระยะหลังการทดลองและในระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกัน

กล่าวโดยสรุปคือ ภายหลังจากการทดลองและระยะติดตามผล 1 เดือน นักเรียนที่เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มีความโกรธโดยทั่วไป การแสดงความโกรธออกภายนอกต่ำกว่า และมีการควบคุมความโกรธสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม

ภายหลังจากการทดลองและระยะติดตามผล 1 เดือน นักเรียนที่เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มีความโกรธโดยทั่วไปและการแสดงความโกรธออกภายนอกลดลง และมีการควบคุมความโกรธสูงขึ้น จากระยะก่อนการเข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมมีการเปลี่ยนแปลงความโกรธโดยทั่วไป โดยมีความโกรธโดยทั่วไปลดลง แต่ไม่พบการเปลี่ยนแปลงของการแสดงความโกรธออกภายนอก และการควบคุมความโกรธ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย